

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3398

гр. София, 19.04.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в закрито заседание на 19.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **1550** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

В касационната жалба на кмета на Столична община, чрез адв. С., е направено оплакване относно присъдените с решението разноски за адвокатско възнаграждение. Излага се становище, че не е обсъдено и не е уважено направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Жалбоподателят В. З., чрез процесуалния си представител адв. О., изразява становище за неоснователност на молбата.

По допустимостта:

Направеното в касационната жалбата оплакване, касаещо присъдените разноски за адвокатско възнаграждение, има характер на искане за изменение на решението в частта за разноските. Редът за изменението изрично е регламентиран в чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК. Редът не е чрез жалба, а с искане за изменение, с което следва първоначално да бъде сезиран този съд, който е присъдил разноските. Едва неговото определение, с което искането за изменение се приема за основателно или неоснователно, би подлежало на контрол от горестоящата инстанция.

Искането за изменение е направено от активно легитимирана страна и в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК, поради което е допустимо.

След като се запозна с исканията и становищата на страните, съдът намира следното от фактическа страна:

От протокола на съдебно заседание, проведено на 04.10.2022 г., се установява, че процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

На същото заседание е представен договор за правна помощ от 03.02.2022 г., сключен между жалбоподателя и адвокатско дружество „К. и К.“, с който е уговорено адвокатско възнаграждение в размер на 5000 лева без ДДС, платимо по банков път.

Приложена е фактура № [ЕГН]/03.02.2022 г., издадена от адвокатско дружество „К. и

К.“, с ИН по ЗДДС: BG177213581, която е за сумата от 6000 лева с ДДС, касаеща адвокатско възнаграждение по сключен договор за правна помощ с жалбоподателя.

Приложено е още дневно извлечение от банковата сметка на адвокатското дружество, от което е видно, че жалбоподателят е заплатил сумата от 6000 лева – адвокатски хонорар, за което е издадена горепосочената фактура.

Постановено е решение № 1487/07.03.2023 г. по адм. д. № 1550/2022 г. по описа на АССГ, с което отменен оспореният административен акт, а Столична община е осъдена да заплати на В. В. З. сумата в размер на 11 896 лева, представляваща направени по делото разноски.

В мотивите на съдебния акт е отразено, че жалбоподателят е направил разноски за заплащане на адвокатски хонорар в размер на 6 000 лева, което се установява от договора за правна помощ и платежното нареждане.

Съдът намира следното от правна страна:

Съгласно чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК в срока за обжалване, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Предмет на настоящото производство е изменението на решението в частта за разноски и по – конкретно за присъденото адвокатско възнаграждение (липсва оплакване за другите присъдени разноски).

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателят има право да му се присъдят направени разноски по делото. Адвокатската защита се явява нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора, поради което разноските за възнаграждение за един адвокат подлежат на възстановяване. Следва да се отбележи, че на възстановяване подлежат само разноските, за което е доказано, че те са били действително направени. В настоящия случай от договора за правна помощ се установява размерът на адвокатски хонорар (5000 лева без ДДС, респ. 6000 лева с ДДС) и начинът на плащане, а от извлечението на банковата сметка се установява заплащането на сумата от 6000 лева – възнаграждение на адвоката, т. е. обсъжданите разноски са действително направени.

Направено е своевременно възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Съгласно чл. 78, ал. 5 ГПК, вр. чл. 144 АПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата.

В чл. 8, ал. 3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения (Наредбата) е регламентирано, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лева. Проведени са 5 съдебни заседания, а в чл. 7, ал. 9 от Наредбата е регламентирано, че за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 250 лева, което означава, че за останалите три заседание минимално се дължи 750 лева. В тази връзка адвокатското възнаграждение е 1950 лева без ДДС. В случая адвокатското дружество е регистрирано по ДДС (във фактурата е отразен ИН по ЗДДС), поради което на основание § 2а от ДР на Наредбата минималният адвокатски хонорар е 2340 лева с ДДС.

Следва да се отбележи, че не е задължително да се присъжда минималният размер на адвокатският хонорар, доколкото основанийето по чл. 78, ал. 5 ГПК, вр. чл. 144 АПК.

се свежда до преценка на съотношението на цената на адвокатската услуга и фактичката и правна сложност на делото, която произтича от преценка на конкретните обстоятелства по делото.

В настоящия случай делото е сложно от фактическа страна, тъй като се състои от голям брой доказателствен материал, а именно между 1500 – 2000 страници. Наред с това се установи, че правоотношението между страните по делото датира от 2015 г., което налага съобразяване на голям период от време (около 7-8 години), през което време са извършвани редица проверки. Не без значение, че е изслушана и приета комплексна СТЕ по делото, която също е обемна (35 стр.).

Делото е сложно от правна страна, тъй като налага съобразяване на редица правни норми от Закона за културното наследство, а и липсва богата съдебна практика по сходни казуси.

Претендира се 6000 лева с ДДС за адвокатски хонорар, което приблизително с 2,5 пъти надвишава минималния хонорар за конкретния казус (2340 лева с ДДС). В случая това надвишение на цената на предоставената адвокатска услуга е оправдано с оглед фактическа и правна сложност на делото. Обсъжданият размер е справедлив и обоснован, т. е. съответства на изискванията на чл. 36, ал. 2 ЗА. В тази връзка настоящата молба е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Предвид изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на кмета на Столична община, чрез адв. С., обективирана в касационната жалба, с която по реда на чл. 248 ГПК, вр. чл. 144 АПК се иска изменение на постановеното по делото решение № 1487/07.03.2023 г. в частта за присъдените разноски на жалбоподателя за адвокатски хонорар.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: